

[Wilhelm.]

standse det, uden at der var lønforbedring, men det kan ikke forhindre, at man dagen efter fredeligt med sin arbejdsgiver ved et ikke-overenskomststridigt skridt aftaler den lønforbedring, man i øvrigt har kæmpet for. Det må selvfølgelig være fremgangsmåden efter den tilsidesættelse af de hidtidige retsprincipper, som flertallet nu søger at få igennem med § 11.

Hr. Kjeld Olesen sagde, at hensigten med hele dette forslag var at få folk i arbejde. Ja, for en gangs skyld kan jeg tilslutte mig den udtalelse, hr. Kjeld Olesen har fremsat, jeg ved ikke hvor mange gange i det sidste par år. Men dem, man skal have i arbejde med dette forslag, det er vel at mærke ikke de 140.000 arbejdsløse, det er derimod de ganske få, der i desperate situationer siger: nej, nu kan det være nok! Til den løn og under de vilkår vil vi hellere miste vores løn i nogen tid for at gå ud i en faglig aktion og prøve at tilkæmpe os nogle rettigheder. Det er dem, dette lovforslag tilstræber at få i arbejde. Der er ikke en tøddel i dette lovforslag, der tilstræber at få de 140.000 arbejdsløse i arbejde.

Om kapitel 2 om huslejerne, som vi altså kan gå ind for, hvis det kommer til isoleret afstemning, da det alligevel ikke bliver afgørende for hele lovforslagets vedtagelse, vil jeg sige, at som forslaget blev lagt frem forleden, forudsatte det, at der skete en ændring i lov om boligbyggeri, således at rentesikringen blev udbetalt kvartalsvis. Dette skulle have været permanent, det fremgik klart af svaret forleden nat fra boligministeriet. Det ville have betydet en permanent likviditetsforøgelse for boligselskaberne på ca. 100 mill. kr., eller omregnet til årlig indtægt en renteindtægt på en 12-15 mill. kr., alt efter hvilket renteniveau man nu opererer med. Det ville vi have støttet. Det havde ikke haft noget direkte med dette lovforslag at gøre, for det skulle være en særlig ændring af lov om boligbyggeri. Det ville vi have støttet, og jeg vil næsten tro, at de øvrige venstrefløjspartier ville have støttet det.

Men hvad nu? Da venstre slog sig i tøjret, bliver det lavet om, og så kommer der nu en forklaring om, at til afklaring af aftalens omfang stilles der et ændringsforslag. Det er ikke til nogen som helst afklaring. Det er til ændring af aftalen. Det er til forringelse på dette punkt, man kommer med dette ændringsforslag, hvorefter den kvartalsvis udbetalte rentesikring ikke længere skal være permanent, men

kun skal gælde i det første halve år. Det er en forringelse af dette forslag, og den forringelse kommer igennem, til trods for at der ville have været et flertal på 111 mandater i denne sal for bestemmelsen. Man må gå ud fra, at de partier, der stod bag forligsskitsen, ville have stemt for det, der stod i forgårs, og som sagt ville vi have støttet det, og jeg tror, man kan regne med, at de to andre venstrefløjspartier også ville have støttet det. Der ville altså have været et flertal på 111 mandater for denne ordning. Men her har vi en af konsekvenserne af socialdemokratiets forlig. Et mindretal dér påberåber sig forliget, og straks lader man hånt om et flertal for den lille bitte forbedring til de sociale boligselskaber og siger, at så falder det, selv om der er 111 stemmer for det.

En anden ting, der belyser socialdemokratiets forligspolitik og forligsafhængighed, er det, der er sket med boligsikringsordningen. Statsministeren har udtalt alle vide vegne, at ind i det her gik, at man klarede boligsikringen for januar og februar og håbede at finde en permanent løsning. Jeg må endnu en gang sige, at det er direkte usandt, at man har klaret det i denne forbindelse. Det er direkte usandt. Det ville ikke være klaret med dette forlig, og det ville ikke være klaret med den side af salen, og når boligsikringen bliver reddet i januar og i februar, så skyldes det alene støtten fra venstrefløjspartierne. Det var et enkelt lille sted, som var undtaget fra boligforliget, og derfor kan det lade sig gøre.

Disse to ting tilsammen viser fantastisk tydeligt, hvordan det ligger med socialdemokratiets forligspolitik.

Vi vil vedrørende de ændringsforslag, der er stillet, stemme i overensstemmelse med de vurderinger, jeg har givet af det her. Det betyder, at vi vil stemme nej til de to forringelser, der er foreslået i huslejeafsnittet, og ja til fjernelsen af § 11 om ugyldiggørelse af visse lønforbedringer.

Vi ville som sagt stemme for kapitel 2 om huslejen isoleret, hvis afstemningen kom, men det er nødvendigt at præcisere, at selv det ville vi ikke have gjort, hvis dette og dermed augustforliget afhang af det. Men det ved jo enhver at det ikke gør. Når vi ikke ville have været med til det, hvis hele forliget afhang af det, så hænger det sammen med, at jeg, som også hr. Gert Petersen var, er af den opfattelse, at dette hænger nøje sammen med augustforliget og i sig selv er det hidtil skrappe-